

[Bernhard Baunsgaard.]

vere ved udbetaling af honorarer skal opgive disse til skattevæsenet med påføjte CPR-nr.

I adskillige tilfælde er det fra ligningskommissions- og skatterådsmedlemmer oplyst, at offentlige myndigheder ikke følger samme regler. Der kan således nævnes statens uddannelsesstøtte, støtte til lærlinge, udbetaling af domsmandshonorar m. v.

Bernhard Baunsgaard: Man kan selvfølgelig altid diskutere, om kravet er rimeligt i alle tilfælde, hvis det er ganske små beløb, men nu er reglen gennemført, og derfor er det med meget stor forbavselse, jeg gentagne gange har fået oplyst fra ligningskommissions- og skatterådsmedlemmer, at offentlige myndigheder ikke er inde under samme regler. Det er blevet oplyst, at det for disse offentlige myndigheders vedkommende undertiden drejer sig om meget store beløb, f. eks. fra ungdommens uddannelsesfond, men også i en række andre tilfælde, og hvis det skønnes nødvendigt, at private arbejdsgivere har denne pligt til at opgive udbetalte beløb til skattevæsenet, bør det også være en pligt for de offentlige.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg er ganske enig i de synspunkter, hr. Bernhard Baunsgaard her har gjort gældende. Jeg vil gerne sige i anledning af spørgsmålet og den begrundelse, der er givet bl. a. med henvisning til statens uddannelsesstøtte og domsmandshonorarer, at det må være sådan, at offentlige myndigheder bør sende besked til skattemyndighederne om udbetalte honorarer og legater.

Jeg vil gerne pege på, at ved den ændring af skattekontrollovens § 7, som vi her i Folketinget gennemførte i december 1971, blev der fastsat en automatisk oplysningspligt med hensyn til en række understøttelsesydelse. Det skete i henhold til den bestemmelse i § 7, stk. 1 c, hvorefter alle beløb, som i henhold til finansministerens bestemmelse er A-indkomst, bliver omfattet af den automatiske oplysningspligt.

De områder, som hr. Bernhard Baunsgaard nu peger på i begrundelsen for sit spørgsmål, drejer sig om ydelser, der ikke er A-indkomst, og jeg kan oplyse, at bl. a. spørgsmålet om en oplysningspligt for ydel-

ser fra statens uddannelsesstøtte er et af dem, der er taget op.

Når ligningsmyndighederne specielt på legatområdet har været noget tilbageholdende med at forlange oplysningspligt, er årsagen den, som hr. Bernhard Baunsgaard også selv var lidt inde på, at en del af de legater, som ydes til ikke-erhvervsaktive personer, ofte er af meget beskeden størrelse og fortrinsvis ydes til personer med en ringe skatteevne, således at disse beløb kan rummes inden for skattekortets fradrag.

For statens uddannelsesstøtte og for domsmandshonorarerne mener jeg, det er af absolut interesse at få oplysning om alle udbetalte understøttelser. Der arbejdes derfor også på at gennemføre en sådan oplysningspligt. Spørgsmålet er imidlertid, om vi skal gøre uddannelsesstøtten til A-indkomst, eller den fortsat skal være B-indkomst. Dette spørgsmål overvejes for tiden i skattedepartementet og kildeskattedirektoratet og skal naturligvis forhandles med undervisningsministeriet. Jeg kan sige, at kildeskattedirektoratet er indstillet på, at det skal gøres til A-indkomst. Vi overvejer det i finansministeriet og skattedepartementet, men har ikke taget endelig stilling til dette spørgsmål. Jeg håber på en snarlig løsning. Jeg er enig i, at oplysning om ydelser, som udbetales af offentlige myndigheder, bør gives til ligningsmyndighederne, og jeg vil i øvrigt gå videre og sige, at jeg må mene, at der, lad mig sige måske bør gennemføres en mere generel bestemmelse i kontrolloven eventuelt ved en ny lovbestemmelse.

Bernhard Baunsgaard: Jeg kan i det store og hele indskrænke mig til at sige ministeren tak for svaret. Så håber jeg, at denne pligt hurtigt bliver pålagt de offentlige myndigheder. Jeg kan også sige til ministeren, at jeg vil være meget interesseret i problemet omkring de helt små honorarer og legater, men der bør i alt fald gælde samme regler for private som for de offentlige myndigheder, for det kan nok være til stort besvær for de offentlige myndigheder, men der kan jo heller ikke være nogen diskussion om, at det må være til samme besvær for private arbejdsgivere med de helt små honorarer.

Hermed sluttede spørgsmålet.